

[Kim Behnke]

Spørgeren efterlyser en konkret beskrivelse af, hvornår, over for hvem og hvordan regeringen vil iværksætte et sådant fornuftigt bistandsstop.

Svar (25/3 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det er et alvorligt problem, at mange udviklingslande bruger flere ressourcer på militær oprustning, end det må anses for rimeligt på baggrund af de pågældende landes legitime sikkerhedsinteresser. Det bidrager umiddelbart til at øge eventuelle regionale spændinger, og det lægger beslag på nationale ressourcer, der ellers ville kunne anvendes til udviklingsformål.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at de nationale ressourcer, der frigøres ved, at vi yder bistand til et uland, anvendes til at fremme den økonomiske og sociale udvikling i landet og ikke til national oprustning, forøgelse af militærets politiske indflydelse og/eller forøgelse af regionale spændinger.

Det er problemstillinger, som vi tager op i dialogen med vore samarbejdspartnere, og som også indgår i den igangværende samling af dansk udviklingsbistand på færre modtagerlande.

Herudover har jeg givet udtryk for den opfattelse, at der nu er grund til at overveje, hvorvidt der kan skabes et internationalt samarbejde, som kan medvirke til at modgå, at udviklingslande – i strid med de internationale bestræbelser, som de bl.a. kommer til udtryk i aftalen om ikkespredning af atomvåben (NPT) – udvikler eller på anden måde kommer i besiddelse af atomvåben og andre former for masseødelæggelsesvåben. Dette kunne bl.a. ske ved gennem en effektiv international koordination at begrænse overførslen af våbentechnologi og andre avancerede produkter af militær betydning. Det kan i denne forbindelse nævnes, at Danmark i november 1990 har tilsluttet sig aftalen om eksportkontrol med missilteknologi (MTCR), der er indgået mellem en række vestlige lande med henblik på at hindre spredning af missilteknologi.

Spm. nr. S 304

Til *industriministeren (7/3 91)* af:

Nyrup Rasmussen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange midler der er stillet til rådighed på finansloven 1991 for netværksordningen og eventuel opdeling på hovedaktivitetsformål samt oplyse den årligt afsatte beløbsramme i den periode, netværksordningen har eksisteret?«

Svar (19/3 91):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Ved aktstykke 174 af 12. april 1989 fik regeringen tilslutning til i årene 1989-92 at iværksætte en tidsbegrænset handlingsplan for opbygning af et netværkssamarbejde mellem virksomheder i Danmark inden for en ramme på 150 mio. kr. og med en budgetteret tilsagnsfordeling på 50 mio. kr. i 1989, 80 mio. kr. i 1990 og 20 mio. kr. i 1991.

På grund af en langsommere opstart end ventet blev tilsagnsrammen ikke udnyttet fuldt ud i 1989. De uudnyttede tilsagnsrammer blev overført til 1990, hvor trækket på programmet accelererede, således at der ved udgangen af 1990 tilbagesat ca. 26 mio. kr., der er overført til anvendelse i 1991.

Som led i finanslovsforliget for 1991 blev det besluttet at styrke den del af netværksprogrammet, som omhandler virksomhedernes eksportrettede netværkssamarbejde og internationalisering. Industriministeriet undersøger for tiden, hvorledes en sådan særlig programindsats kan tilrettelægges.

Spm. nr. S 305

Til *industriministeren (7/3 91)* af:

Nyrup Rasmussen (S):

»Hvor mange ansøgende virksomheder har rent faktisk fået afslag på ansøgninger om midler fra netværksordningen på grund af stoppet for anvendelse af netværksmidler?«

Svar (19/3 91):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Der er siden stoppet for tilgang af helt nye netværksansøgninger i august 1990 givet afslag til medfinansiering af forundersøgelser og drift af 16 påtænkte netværk omfattende 70 virksomheder.

Spm. nr. S 306

Til *industriministeren (7/3 91)* af: